

ADORNES
DOMEIN

Since 1429

PERSBERICHT

An Invitation to Eternity

Hans Vandekerckhove

PAINTINGS

15|10|2022 > 21|01|2023

Brugge, Adornesdomein, van 15/10/2022 tot 21/01/2023: In twintig schilderijen herinterpreteert de hedendaagse kunstenaar Hans Vandekerckhove het werk van Jan van Eyck door het prisma van een tijdloos thema: "Waar komen we vandaan, wie zijn we, waar gaan we heen? In een 15de eeuwse site nodigt de kunstenaar ons uit om het eeuwigdurende nu te beleven.

Trefwoorden : Tentoonstelling – eeuwigheid – tijdloosheid – schilderkunst – Adornesdomein – erfgoed – Middeleeuwen – hedendaagse kunst.

Persmoment: op afspraak (pers ook welkom voor de opening op zaterdag 15/10 om 17 u)

Contact : Véronique de Limburg Stirum - vls@adornes.org - +32 (0)473 974 558 / Jelle Deltombe – jde@adornes.org - +32 (0) 473 78 95 87

HR beelden op aanvraag

(*) Double Portrait with Henri, 2022, olie op doek, 200 x 200 cm, © Hans Vandekerckhove

Synthese

In *An Invitation to Eternity* combineert Hans Vandekerckhove twee zeer verschillende inspiratiebronnen die elkaar prachtig aanvullen en echoën. De eerste is gebaseerd op de filosofische vraag die de titel van Gauguin oproept: 'Waar komen wij vandaan? Wie zijn wij? Waar gaan we naartoe?' De tweede is een ontmoeting buiten de tijd tussen de kunstenaar, Anselm Adornes en Jan van Eyck. In de 15de eeuw bezat Anselm Adornes twee schilderijen van Jan Van Eyck, twee keer *Sint Franciscus van Assisi die de stigmata ontvangt*, die nu nog te zien zijn, een in Turijn, de andere in Philadelphia. Deze ontdekking deed de jarenlange fascinatie van Hans Vandekerckhove voor de virtuositeit en de intrigerende details van Van Eycks schilderijen weer opleven. Door zich te laten inspireren door details van Van Eycks schilderijen en ze opnieuw te interpreteren, slaat Hans Vandekerckhove een brug tussen het verleden en het heden.

'Met de titel *An Invitation to Eternity* wijst Hans Vandekerckhove erop dat zijn schilderkunst een grondstroom van eeuwen bevat en een dam opwerpt tegen de voortschrijdende tijd. Welkom in het eeuwigdurende nu.' (Eric Rinckhout, freelance journalist en schrijver)

Hans Vandekerckhove (°1957) is een Belgische figuratieve schilder die leeft en werkt in Gent. In zijn werk toont hij een denkbeeldig, heruitgevonden en gefantaseerde wereld, die vooral een uitweg wil bieden uit de banaliteit van het dagelijkse leven en verwondering wil opwekken. Het mooie laten zien is een leidmotief. Maar de toeschouwer die wat langer bij het werk stilstaat, ontdekt dat het werk van Hans Vandekerckhove kan worden vergeleken met filosofische verhalen.

(*) Meer informatie op www.hansvandekerckhove.be en www.adornes.org

Perstekst

AN INVITATION TO ETERNITY

Voor deze tentoonstelling steunt Hans Vandekerckhove op twee verschillende inspiratiebronnen die elkaar aanvullen en het geheel een grote samenhang geven.

Eenzijds ontleent het zijn filosofische betekenis aan de raadselachtige titel van een werk van Gauguin: *Waar komen wij vandaan, wie zijn wij, waar gaan wij naartoe?* Deze vraagstelling, die steeds weer aan de basis ligt van de thematiek van de werken van Hans Vandekerckhove, vormt een delicate en subtiele uitnodiging om na te denken over de verbondenheid met onszelf en over alle interacties die ons vormen: het verleden, onze cultuur, de natuur, het erfgoed. De rode draad die de door de kunstenaar gekozen werken verbindt, is het intieme, de bezinning, de herinnering, de banden met onze omgeving en met anderen.

Anderzijds laat Hans Vandekerckhove zich inspireren door het werk van Jan van Eyck, waarvoor hij altijd een fascinatie heeft gevoeld, niet alleen voor de technische virtuositeit uiteraard, maar ook voor de aandacht voor het detail en de veelheid aan symbolen, verwijzingen en verborgen zinspelingen in de geschilderde taferelen. Van Eyck verbergt een heel andere wereld in zijn werken, kleine parallelle verhalen in de details die alleen bij aandachtig lezen kunnen worden waargenomen. Gelukkig zijn zij die ze ontdekken en zich erover verwonderen! Het Portret van Giovanni Arnolfini en zijn vrouw is een perfect voorbeeld van deze praktijk. Het werk inspireerde trouwens het toekomstige echtpaar Vandekerckhove voor hun huwelijksuitnodiging. Meer recent ontdekte Hans Vandekerckhove in de Galleria Sabauda van Turijn het kleine schilderij van Van Eyck dat ooit aan Anselm Adornes heeft toebehoord: Franciscus van Assisi ontvangt de Stigmata, waarvan een tweede, kleinere versie ook in het bezit was van Anselm Adornes en wordt bewaard in het Philadelphia Museum of Art. Met een tussentijd van bijna zeshonderd jaar deelt Hans

Vandekerckhove dus met Anselm Adornes dezelfde bewondering voor Jan van Eyck, die hij op deze plaats op zijn eigen manier doet herleven.

In *An Invitation to Eternity* combineert Hans Vandekerckhove zijn twee inspiratiebronnen: hij herinterpreteert details van de schilderijen van Van Eyck en neemt daarbij de vraagstelling van Gauguin als leidraad. Zo deelt hij met de bezoeker herinneringen aan zijn jeugd («Waar komen we vandaan?»), zelfportretten («Wie zijn wij?») of dubbelportretten met zijn kinderen («Waar gaan we heen?»). Het lezen en onze verschillende interacties met de wereld, thema's die ook in de gepresenteerde werken aanwezig zijn, bieden elementen van een antwoord. Zijn persoonlijke ervaring met deze existentiële vragen laat hij overeenstemmen met de geschiedenis van de locatie. Het Adornesdomein, een plaats met een rijke geschiedenis, staat inderdaad ook voor de uitdaging een identiteit voor heden en toekomst te behouden en altijd verbonden te blijven met de veranderende wereld. De twee verhalen haken op elkaar in, met een subtiele en esthetische dialoog.

Hans Vandekerckhove laat ons hier dromen en de wereld opnieuw uitvinden, door een verhoogde en welwillende aandacht voor details: huizen, geliefden, kostbare voorwerpen vol geschiedenis en magie, anekdotes, de natuur. Daarmee nodigt hij ons uit onze verbeelding en creativiteit te gebruiken om te leven in het hier en nu, dat wil zeggen in de eeuwigheid. Inderdaad, 'De eeuwigheid,' zegt André Comte-Sponville, 'is het heden omdat het het enige moment is dat werkelijk bestaat, daar het verleden niet meer bestaat en de toekomst nog niet bestaat.' Zoals velen onder ons stelt Hans Vandekerckhove de broosheid vast van de aarde, die niet langer kan worden beschouwd als een onuitputtelijke en oneindige bron van leven. Wat hebben we gedaan? Wat moeten we doen? Wat kunnen we doen? Meer dan ooit is onze relatie met de tijd verstoord. Hoeveel tijd? Niemand weet het, maar letterlijk en figuurlijk ligt onze eeuwigheid in het heden.

In de kapel worden eerst details van herinneringen uit zijn jeugd gepresenteerd.

Guy's World 1, 2021
Olie op doek, 50 cm x 40 cm
© Hans Vandekerckhove

My Father's Birds 4, 2021
Olie op doek, 40 cm x 50 cm
© Hans Vandekerckhove

Mirrorman, 2022
Olie op doek, 50 cm x 50 cm
© Hans Vandekerckhove

Mondriaan in Reverse 1, 2021
Olie op doek, 60 cm x 50 cm
© Hans Vandekerckhove

In de Pieterzalen worden de thema's van de innerlijke wereld (letterlijk en figuurlijk) behandeld, de verhouding tot de wereld, en het lezen als bron van universeel leren en creativiteit, maar vooral als machine om terug te gaan of te ontsnappen aan de tijd.

A Morning in Rivendell, 2022
Olie op doek, 200 cm x 160 cm
© Hans Vandekerckhove

Double Portrait with Birds, 2020

Olie op doek, 200 cm x 250 cm

© Hans Vandekerckhove

HANS VANDEKERCKHOVE

Hans Vandekerckhove (°1957) is een Belgische schilder, geboren in Ingelmunster in West-Vlaanderen. Hij is de tweede van vijf kinderen. Zijn vader was een liefhebber van architectuur, een groot fan van Piet Mondriaan en een uitstekende portrettist. Zijn moeder was ook een kunstliefhebster. Al op zeer jonge leeftijd werd Hans meegenomen op excursies naar musea en begon hij zelf veel te tekenen. Hij leefde in een stimulerende en gelukkige omgeving. Zijn oom, een gepassioneerd tuinier en natuurkenner, wekte een fascinatie op voor serres en ommuurde tuinen. In 1979 behaalde hij aan de Universiteit Gent het diploma van licentiaat in de kunstgeschiedenis. Hij heeft nooit een carrière overwogen buiten de kunst. Schilderen was al van toen hij kind was een grote droom en is zijn leven geworden. In het begin van de jaren 1980 ontmoette hij zijn toekomstige vrouw Christina, verhuisde naar Brussel en begon te werken aan de uitbouw van de Sint-Lukas Galerij, gestart door de architect Alfons Hoppenbrouwers. Drie jaar later gaf hij die baan op om zich volledig aan zijn kunst te wijden. Hij zou al snel erkenning krijgen, zowel in België als internationaal.

Sinds het midden van de jaren 1980 woont en werkt hij in Gent, maar hij reist regelmatig door Europa, wat een belangrijke bron van inspiratie is, of het nu is om hedendaagse kunstenaars te ontdekken op de Zeitgeist-tentoonstelling in Berlijn of het werk van Giotto in Assisi, of om zich onder te dompelen in de natuur tijdens wandeltochten in de Alpen of in Schotland. Autodidact,

met zestig jaar ervaring in tekenen, etsen maar vooral schilderen, maakt hij een oeuvre dat evolueert met de kracht van de traagheid en de samenhang.

ZIJN WERK

Het werk van Hans Vandekerckhove bestaat voornamelijk uit figuratieve olieverfschilderijen. Toen hij in de jaren 1970 zijn studies beëindigde, was de conceptuele kunst erg in de mode. Maar tijdens een reis naar Londen ontdekte hij David Hockney en besloot hij zijn eindwerk te schrijven over deze zeer eigentijdse, maar figuratieve kunstenaar. Hij was gefascineerd door de kunstenaar en door de man die positief en optimistisch in het leven staat. In het werk van Hans Vandekerckhove vindt men uiteraard de invloed van Hockney terug, maar ook zijn belangstelling voor Matisse, Gauguin, Bonnard en Balthus.

Zijn onderwerpen kunnen landschappen, portretten of interieurscènes zijn, maar zijn altijd rechtstreeks geïnspireerd door zijn persoonlijke ervaringen: zijn dagelijks leven, zijn reizen, de specifieke interesses die hij in de loop der jaren heeft ontwikkeld. Hij schildert alleen mensen die hij persoonlijk kent, meestal familieleden. Hij portretteert ook vaak zichzelf, en maakt veel dubbelportretten. Bepaalde thema's keren terug, zoals landschappen met bomen, serres, tuinen en modernistische architectuur, maar ook het lezen als bron van ontsnapping en plezier of van scholing en persoonlijke verrijking. Er zijn ook allerlei dubbelheden: het interieur wordt voorgesteld met ramen die uitzicht geven op de buitenwereld, de landschappen bevatten vaak een pad, een echte of fictieve brug die het nabije met het verre verbindt, het lichtgevende duikt op in de nacht. Het tafereel waarin we worden ondergedompeld is realistisch, maar getransformeerd tot iets magisch, betoverd door het prisma van de penseelstreek en de kleur. Magie, levendige kleuren, lichtspel, immense poëzie, stilte en grote zachtmoedigheid: zo kunnen we samenvatten wat we zien.

Hans Vandekerckhove wil immers een denkbeeldige, heruitgevonden en gefantaseerde wereld tonen, die vooral een uitweg wil bieden uit de banaliteit van het dagelijkse leven en verwondering wil opwekken. Men zou zich kunnen beperken tot de, overigens zeer aangename, eerste indruk van een herziene wereld waarin alle schoonheid wordt opgezocht. Het mooie laten zien is een leidmotief. Maar de toeschouwer die wat langer bij het werk stilstaat, ontdekt dat het werk van Hans Vandekerckhove kan worden vergeleken met filosofische verhalen. Er schuilt altijd een abstractie, een idee achter het motief. Een van de meest voor de hand liggende is voor mij misschien wel de gedachte van Cicero: «Als je een bibliotheek en een tuin hebt, heb je alles wat je nodig hebt». Afgezien van Vandekerckhoves vanzelfsprekende belangstelling voor zowel tuinen als boeken, gaat het hier om het noodzakelijke evenwicht tussen momenten van actie en experiment enerzijds en momenten van bezinning en denkwerk anderzijds. Het is een heen-en-terugreis die Hans Vandekerckhove zelf maakt. Een andere bijna permanente bezorgdheid in het werk van Vandekerckhove is de vraag naar de wisselwerking tussen de mens en zijn omgeving, zowel de natuurlijke als de door de mens gemaakte.

Technisch gezien heeft hij altijd belangstelling gehad voor de Vlaamse primitieven en hun olieverftechniek, de alchemie ervan, de tactiele en olfactorische effecten. Hij beoefent hun glaceertech- niek op zijn eigen manier en werkt in opeenvolgende transparante lagen die een karakteristieke diepte aan het materiaal geven. Hij werkt in alle soorten formaten, in uitgekende composities waarin de geometrie sterk aanwezig is. Hij is een trage schilder die meerdere maanden aan hetzelfde schilderij kan werken.

Praktische info

Adornesdomein | Peperstraat 3 | Brugge 8000 | Belgium

www.adornes.org | +32 (0)50 33 88 83, info@adornes.org

OPENINGSUREN

Adornesmuseum, Jeruzalemkapel, tentoonstelling, Scottish Lounge en winkel :

Van maandag tot zaterdag: van 10u tot 17u

Gesloten op zon- en feestdagen

Toegangsticket voor een volwassene: 8 €

(De tentoonstelling is vrij toegankelijk bij aankoop van een toegangsticket voor een bezoek aan het domein.)

Maak kennis met een vooraanstaande familie in het Brugge van de 15de eeuw. De film en de tentoonstelling in de godshuisjes vertellen het leven van **Anselm Adomes**. Handel, diplomatie en devotie vormen de rode draad in zijn bestaan.

Duik de pracht en mysterie van de Jeruzalemkapel in, en ga op zoek naar wat ze zo uniek maakt!

Geniet tot slot van een aangename pauze in de elegante en familiale sfeer van de Scottish Lounge.

Het Adornesdomein is vandaag nog steeds in **familiebezit**. Dat maakt het heel bijzonder. Graaf en gravin Maximilien de Limburg Stirum, ondertussen de zeventiende generatie, zetten zich met veel overgave in voor het behoud van dit unieke Brugse erfgoed. Met dit familiedomein willen ze bovendien deze historische en culturele ervaring met de bezoeker delen, met aandacht voor het intieme en familiale karakter van de plek.